

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีความเชื่อมโยงกันมากขึ้นทั่วโลกได้ทวีความสำคัญและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องเรื่อย ๆ ประเทศต่าง ๆ ได้มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อช่วยให้สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้เกิดการรวมกลุ่มความร่วมมือต่าง ๆ อาทิเช่น กลุ่มผู้ค้าน้ำมัน กลุ่มความร่วมมือการค้าเสรีและกลุ่มความร่วมมือทางภูมิภาค เป็นต้น สำหรับการรวมกลุ่มของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้มีการจัดตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ อาเซียน (ASEAN: Association of Southeast Asia Nations) โดยการก่อตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดี บนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน

นอกจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแล้ว ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 5 ประเทศ ได้เล็งเห็นความสำคัญของตลาดหลักทรัพย์ โดยตลาดหลักทรัพย์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 5 ตลาด ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ได้ร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลง (MOU) เพื่อมุ่งพัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์เชื่อมโยงการซื้อขายหลักทรัพย์ (The electronic Trading Link) ของกลุ่มตลาดหลักทรัพย์ในอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขัน และการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ จากการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดตลาดร่วมในกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อจะสร้างประโยชน์ให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งบริษัทจดทะเบียน ผู้ลงทุน และผู้ร่วมตลาด โดยความร่วมมือในครั้งนี้ นับเป็นก้าวสำคัญอีกก้าวหนึ่งที่จะช่วยสนับสนุนการเปิดเสรีของภาคการเงิน ความร่วมมือกันของตลาดหลักทรัพย์อาเซียนจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมของเศรษฐกิจโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถือได้ว่าเป็นอีกจุดหนึ่งที่เชื่อมโยงตลาดทุนเข้าด้วยกัน

ตลาดหลักทรัพย์ถือเป็นแหล่งระดมเงินทุนและสินทรัพย์ที่สำคัญของประเทศและ เป็นศูนย์กลางในการติดต่อเพื่อทำธุรกรรมทางการเงินต่างๆ ทั้งจากผู้ที่มีเงินออม นักลงทุน นักแสวงหากำไร หน่วยลงทุนหรือกองทุนรวมเพื่อการลงทุน (Hedge Fund) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยตลาดหลักทรัพย์ถือเป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญในตลาดทุนและตลาดการเงินทั้งของ

ประเทศไทย และประเทศอื่นๆ โดยเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ถือเป็นตลาดรอง (Secondary Market) ตั้งขึ้นเพื่อรองรับการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดแรก (Primary Market) ทำให้การระดมเงินทุนจากตลาดทุนโดยผ่านตลาดหลักทรัพย์ ถือได้ว่าเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการระดมทุนของธุรกิจต่างๆ นอกเหนือจากการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยทั่วไป ทำให้กิจการนั้นสามารถระดมเงินทุนระยะยาวเพื่อใช้ในการลงทุนและดำเนินธุรกิจได้ตามที่ต้องการโดยไม่ต้องมีภาระจากดอกเบี้ยเงินกู้ และสัดส่วนหนี้ที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับส่วนของเจ้าของ อีกทั้งการที่บริษัทจดทะเบียนสามารถระดมทุนผ่านตลาดทุน โดยการออกหลักทรัพย์และเสนอขายต่อผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนทั่วไป

นอกจากตลาดหลักทรัพย์จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ยังเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์จดทะเบียนประเภทต่างๆ ให้เป็นไปโดยสะดวก เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ ใบสำคัญแสดงสิทธิ และหน่วยลงทุน เป็นต้น โดยผู้ลงทุนสามารถแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นเงินสดได้ตามเวลาที่ต้องการ และราคาที่เหมาะสมตามกลไกราคา ทั้งเป็นการเสริมสร้างสภาพคล่องซึ่งเป็นสิ่งจูงใจสำคัญที่ดึงดูดให้ผู้มีเงินออมสนใจเข้ามาลงทุนในตลาดทุนมากขึ้น ทั้งนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและประเทศต่างๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียนยังได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่เป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และต้องการสนับสนุนให้ได้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนระยะยาวที่มีต้นทุนต่ำ โดยผ่านกลไกของตลาดทุน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน “การบริหารการเงิน” และลด “ต้นทุนทางการเงิน” จึงได้มีการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อมหรือตลาดหลักทรัพย์สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อมหรือตลาดหลักทรัพย์สำหรับธุรกิจ SMEs นับเป็นก้าวสำคัญอีกก้าวหนึ่งของการพัฒนาตลาดทุน โดยเปิดโอกาสให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้ามาระดมทุนในตลาดทุน เพื่อเป็นการสนับสนุนแหล่งเงินทุนระยะยาว ให้กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่กำลังเติบโต ให้สามารถขยายปริมาณธุรกิจออกไปได้ นอกจากนี้จะเป็นแหล่งระดมเงินทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาวแก่ธุรกิจแล้ว ยังมีส่วนสนับสนุนในการปรับโครงสร้างหนี้ โดยการแปลงสภาพจากหนี้สินเป็นทุนระหว่างสถาบันการเงิน หรือผู้ร่วมลงทุนรายใหม่กับลูกหนี้ โดยจะช่วยให้เกิดสภาพคล่องในหุ้นที่สถาบันการเงินได้เข้าไปถือครอง ทำให้การปรับโครงสร้างหนี้ในลักษณะดังกล่าวเป็นไปได้มากขึ้น และยังช่วยสนับสนุนให้ธุรกิจเงินทุนร่วมลงทุน (Venture Capital) เกิดแรงจูงใจที่จะเข้ามาลงทุนมากขึ้นในธุรกิจที่อาจมีขนาดไม่ใหญ่นัก แต่มีศักยภาพในการเติบโต อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชน ได้เข้ามามีโอกาสเป็นเจ้าของและร่วมสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพในการเติบโตและเป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย) โดยตาราง 1.1 จะแสดง

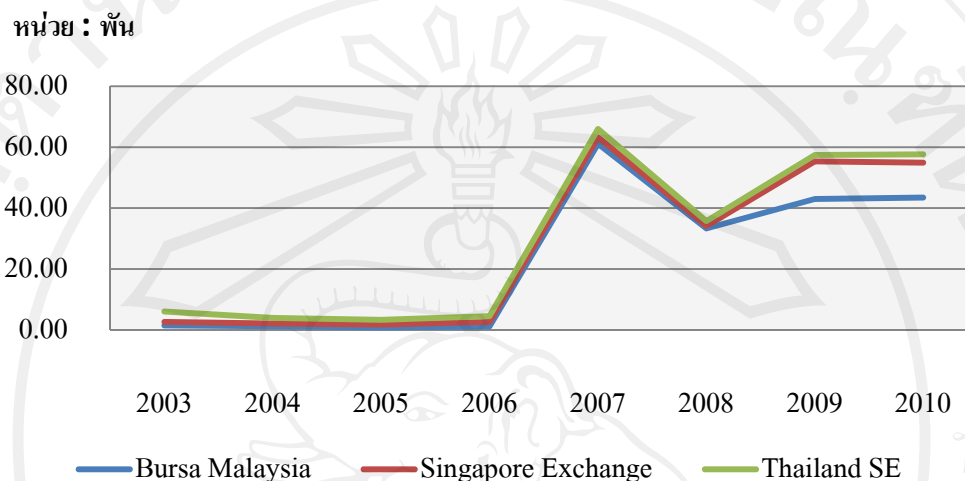
ถึงดัชนีตลาดหลักทรัพย์สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเอเชียแปซิฟิก และยังแสดงเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของดัชนี ปี 2009 เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2010 เมื่อพิจารณาประเทศที่อยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย พบว่าการเปลี่ยนแปลงของดัชนี ปี 2009 เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2008 ได้แก่ 1.1%, 7.0% และ 26.7% ตามลำดับ สำหรับตาราง 1.2 กราฟแสดงดัชนีตลาดหลักทรัพย์ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศ มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย ตั้งแต่ปี 2003-2010 โดยแสดงให้เห็นถึงความเจริญเติบโตของตลาดหลักทรัพย์ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 3 ประเทศ โดยแสดงให้เห็นชัดว่ามีอัตราการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2003-2010

ตาราง 1.1 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์และเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ปี 2008-2009

ตลาด (Exchange)	ชื่อดัชนี	2009	2008	% การเปลี่ยนแปลง
Bursa Malaysia	FBM ACE Index	4,347.56	4,299.58	1.1%
HongKong Exchanges	S&P/HKEx GEM Index	810.52	677.01	19.7%
Korea Exchange	Kosdaq Index	510.69	513.57	-0.6%
NewZealand Exchange	NZAX All Index	52.30	48.36	8.1%
Osaka SE	Hercules Index	1,123.88	-	-
Singapore Exchange	FTSEST Catalist Index	1,144.86	1,230.73	-7.0%
Thailand SE	mai Index	272.79	215.30	26.7%
Tokyo SE Group	Mothers Index	433.63	416.22	4.2%

ที่มา: World Federation of Exchanges. (2554)

ตาราง 1.2 กราฟแสดงดัชนีตลาดหลักทรัพย์ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศ มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย ตั้งแต่ปี 2003-2010

ที่มา: World Federation of Exchanges. (2554)

ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้ต้องการศึกษาถึงความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวระหว่างดัชนีตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อมของแต่ละประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และตัวแปรที่สำคัญทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ อัตราแลกเปลี่ยน และดัชนีราคาน้ำมัน รวมถึงต้องการศึกษาถึงขนาดของผลกระทบของตัวแปรทางเศรษฐกิจดังกล่าวที่มีต่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อมๆ เนื่องจากปัจจัยที่สำคัญทางเศรษฐกิจต่างมีอิทธิพลต่อตลาดการเงิน ดังเช่นการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยมีส่วนสำคัญต่อสัดส่วนรูปแบบการลงทุน เช่น เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงกว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในตราสารทุนรวมกับอัตราเงินเฟ้อ นักลงทุนจะเคลื่อนย้ายเงินลงทุนจากตราสารทุนไปลงทุนตราสารหนี้ เนื่องจากให้ผลตอบแทนสูงกว่า และได้ผลตอบแทนแน่นอนกว่า เสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนก็มีผลสำคัญต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ระหว่างประเทศ หากอัตราแลกเปลี่ยนขาดเสถียรภาพ นักลงทุนมีแนวโน้มลดสัดส่วนเงินลงทุนในต่างประเทศต่อเงินลงทุนในประเทศ อัตราเงินเฟ้อและราคาน้ำมัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับราคาสินค้าทั่วไป และกระทบต่อเนื่องไปยังต้นทุนของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ทำให้ผลกำไรมีโอกาสดลดลง นอกจากนี้ยังลดมูลค่าหุ้นของผู้ถือครองหลักทรัพย์ และลดอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน นอกจากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจแล้วยังมีปัจจัยทางด้านจิตวิทยาซึ่งส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของนักลงทุนที่ใช้หลักการคาดการณ์ราคาหลักทรัพย์ ปัจจัยของภาคธุรกิจหรือตัวกิจการเอง หากภาคธุรกิจนั้นได้รับผลกระทบ เช่น ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ทำให้ผลตอบแทนมีโอกาสลดลง นักลงทุนอาจเคลื่อนย้ายเงินลงทุนไปยังภาคธุรกิจอื่นที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า ในขณะที่เดียวกัน ผลกระทบที่

เกิดขึ้นต่อกิจการในภาคธุรกิจหนึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจทั้งภาคได้ มาตรการของรัฐก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่นักลงทุนต่างต้องศึกษาให้เข้าใจ เช่น ระเบียบข้อบังคับซึ่งแม้ว่าภาครัฐจะออกมาตรการมาควบคุมการซื้อขายให้เป็นระเบียบเรียบร้อย แต่นักลงทุนมักจะมองว่าระเบียบข้อบังคับดังกล่าวเป็นอุปสรรคในการลงทุน หรือมาตรการส่งเสริมการลงทุนในหลักทรัพย์ ก็มีผลต่อการลงทุนของนักลงทุนในทางบวกเช่นกัน นอกจากการศึกษาตัวแปรที่สำคัญทางเศรษฐกิจแล้วยังต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภูมิภาคที่ทำการศึกษา โดยในการศึกษาครั้งนี้จะประยุกต์ใช้วิธีพหุคูณโคอินทิเกรชันมาใช้ในการวิเคราะห์เนื่องจากข้อมูลที่ทำการศึกษาในครั้งนี้เป็นข้อมูลแบบพหุคูณ โดยทำการเก็บข้อมูลจากหน่วยของตัวอย่างชุดเดิม โดยทำการเก็บข้อมูลซ้ำๆ หลายครั้งในแต่ละช่วงเวลาที่ยื่นเปลี่ยนแปลงไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวระหว่างดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และตัวแปรที่สำคัญทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ อัตราแลกเปลี่ยนเทียบกับสกุลเงินดอลลาร์ และดัชนีราคาน้ำมัน โดยวิธีพหุคูณโคอินทิเกรชัน

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวระหว่างดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และตัวแปรที่สำคัญทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ อัตราแลกเปลี่ยนเมื่อเทียบกับสกุลเงินดอลลาร์ และดัชนีราคาน้ำมัน และผลกระทบของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนการปรับตัวระยะยาวของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2. สามารถเป็นแนวทางในการวางแผนการตัดสินใจ หรือเป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจของนักลงทุนในประเทศและต่างประเทศในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงผู้วางแผนนโยบายระดับประเทศ

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บางประเทศโดยวิธีพหุคูณโคอินทิเกรชัน โดยการศึกษาจะใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) จากศูนย์การเงินและการลงทุนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นข้อมูลอนุกรมเวลารายเดือนโดยเริ่มตั้งแต่กรกฎาคมปี พ.ศ. 2552 ถึง

มิถุนายนปี พ.ศ. 2554 จำนวน 7,830 ข้อมูล โดยได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ของแต่ละประเทศ อัตราแลกเปลี่ยน และดัชนีราคาน้ำมัน โดยข้อมูลภาคตัดขวางของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บางประเทศ โดยการศึกษาครั้งนี้ได้มีการศึกษาด้วยกัน 3 ประเทศได้แก่ ประเทศมาเลเซีย (FBM ACE Index) สิงคโปร์ (FTSE ST Catalist Index) และไทย (MAI Index)

1.5 นิยามศัพท์

ตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อม (ตลาดหลักทรัพย์ SMEs)

เป็นองค์กรภายใต้การดูแลของตลาดหลักทรัพย์ โดยมีอนุกรรมการในการบริหารงาน มีผู้จัดการและพนักงานเป็นของตนเอง รวมทั้งมีอิสระในการกำหนดทิศทางนโยบายและแนวทางการดำเนินงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาปัญหาสภาพคล่องของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม บริษัทที่ได้รับการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ SMEs แล้วจะสามารถออกหุ้นเพื่อระดมทุน จากประชาชนทั่วไปได้ โดยมีตลาดหลักทรัพย์ SMEs เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหุ้นเช่นเดียวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ SMEs จะต้องเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณชนได้รับทราบอย่างครบถ้วน เช่นเดียวกับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ผู้ลงทุนทราบความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่เข้าไปลงทุนและสามารถตัดสินใจลงทุนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ SMEs จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการงดเว้นภาษีกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital Gain Tax) เช่นเดียวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์

ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ขนาดกลางและขนาดย่อม

เป็นดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่สะท้อนภาวะการขึ้นลงของราคาโดยรวมของตลาดทั้งหมด โดยเป็นดัชนีราคาหุ้นกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ช่วยทำให้นักลงทุนเข้าใจถึงภาพรวมของมูลค่าของหุ้น เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าของตราสารประเภทอื่นๆ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้และตราสารการเงินอื่นๆในตลาดการเงิน โดยดัชนีตลาดหลักทรัพย์เป็นดัชนีราคาหุ้นชนิดถ่วงน้ำหนักด้วยราคาตลาด ซึ่งคำนวณจากมูลค่าตลาดรวมของหุ้นกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด ณ วันปัจจุบัน โดยคำนวณเปรียบเทียบกับมูลค่าตลาดรวมของหุ้นกลุ่มสามัญทั้งหมด ณ วันฐาน

ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์

คือ ดัชนีที่สะท้อนความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ทั้งหมด โดยคำนวณจากหุ้นสามัญจดทะเบียนทุกตัวในตลาดหลักทรัพย์ (รวมหน่วยลงทุนของกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) ยกเว้นหุ้นที่ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP เกิน 1 ปี โดยดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์มีการคำนวณโดยใช้วิธีถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization weighted) ด้วย

การเปรียบเทียบมูลค่าตลาดในวันปัจจุบันของหลักทรัพย์ (Current Market Value) กับมูลค่าตลาดหลักทรัพย์ในวันฐานของหลักทรัพย์ (Base Market Value) ดัชนีมีค่าเริ่มต้นที่ 100 จุด

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

เงินตราต่างประเทศ หมายถึง เงินตราของประเทศอื่นซึ่งอยู่ในความครอบครองของรัฐบาลหรือเอกชนของประเทศใดประเทศหนึ่ง ตัวอย่างเช่น เงินตราต่างประเทศในทัศนะของเอกชนและรัฐบาลไทยก็คือเงิน ดอลลาร์ มาร์ค เยน ปอนด์ เป็นต้น ส่วนเงินบาทเป็นเงินที่ออกโดยรัฐบาลไทยถือเป็นเงินตราต่างประเทศที่ทัศนะของรัฐบาลและเอกชนของประเทศอื่นนอกจากประเทศไทย เงินตราของประเทศต่าง ๆ แต่ละหน่วยจะมีอำนาจซื้อแตกต่างกันไปตามค่าของเงินในแต่ละประเทศ ซึ่งค่าของเงินแต่ละประเทศจะถูกกำหนดไว้ในรูปของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ